
שמשון ביכלר

שלמה פרנקל

אתם קמים בבוקר, שותים את הקפה של **מושביץ,** עם לחמניה של **אנג'ל** ונוסעים לעבודה במכונית שייבא **קרסו.** במישרד אתם מסירים את המיקטורן שיצר **פולק,** מטלפנים לבנק של **רקאנטי** ונותנים הוראה לקנות מניה של **אייזנברג.** בארוחת-הצהריים אתם אוכלים פסטה של **פרופר** עם בשר שייבא **גיטר,** שותים משקה קל של **בורנשטיין** ומקנחים בגלידה של **שטראוס.** כשאתם חוזרים לבית שבנה **רובינשטיין** אתם נזכרים ששכחתם, לעזאזל, להזמין סוף-שבוע במלון של **שיף.** ארוחת הערב שלכם מורכבת מדגים של **מרידור.** אחריה אתם מפעילים את הטלוויזיה של **ברנשטיין וגורודצקי,** ולא שוכחים לבלוע את התרופה של **הורביץ.** עיניכם נעצמות לאיטן, ובחלומכם אתם רואים ערימות של **רוטשילדים.**

הספר הזה הוא סיפורם של המישפחות והאנשים האלה, שמאכילים ומשקים אתכם, מסיעים ומלבישים אתכם, מעניקים לכם שירותים ואשליות, וגובים את רווחיהם מכל תנועה שאתם עושים. הדרך שבה הם עושים את הונם אינה רק עניינם-שלהם. זהו בעיקר עניינכם-שלכם. זהו הסיפור של המישפחות ושל האנשים האלה כמות שהם, ללא כחל-וסרק. כשתסיימו את קריאתו תהיו אולי חכמים יותר, נזעמים יותר, ובוודאי חסרי אשליות.

* * *

לכתיבת הספר חברו שניים:

שלמה פרנקל (36) שהיה סבל בנמל, פועל חרושת, פקיד, מוזג בבַּאר, עורך עיתון סטודנטים, מזכיר פרלמנטרי, ולאחרונה — כתב של **העולם הזה.**

שמשון ביכלר (36) שהיה פועל בניין וסוחר ירקות, סטודנט, מובטל, סוחר אמנות, בעל מיסעדה ופקיד ממשלה, ועתה הוא כלכלן-חוקר.

כדי לכתוב ספר זה קראו השניים מאות-אלפי גזרי עיתונים, עשרות ספרי זיכרונות וביוגרפיות, וערכו מאות ראיונות ושיחות רבות-מספור. מן החומר העצום שנאסף אפשר היה לכתוב עשרות ספרים, אך נכתב רק אחד: **סיפורם של העשירים.**